

Nejvyšší Mistryně

Ching Hai

News 141

Český překlad
Únor 2003

Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 141

10. února 2003
Český překlad

Obsah News 141

Obsah News 141	2
Proč nemohou být cítící bytosti vysvobozeny?	3
Příspěvek 1 dolar	3
Ten, kdo uctívá dřevěné sochy Buddha	4
Správný koncept v duchovní praxi	6
Mistryně vyčistila ve snu moji karmu	7
Vyléčit se ze svaté nemoci!	8
Otázky a odpovědi	11
Zástup andělů: strážní bozi a bohyně	11
Přirozenost negativních sil	12
Hudba zeměkoule, nebo hudba kopí?	13
„Trápení je bódhi“	14
Je nutný elixír pro zimu duchovní praxe	16
Mistryně vypráví vtipy	18
Jaký otec, takový syn	18
Takový hodný chlapec!	18
Překvapení na pohotovosti	18

Tyto texty přeložili a k tisku připravili členové Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai a jsou zdarma ke stažení na: www.spojenisbohem.cz, videozáznamy přednášek jsou k dispozici v originále na www.suprememastertv.com, s českými a slovenskými titulky www.suprememastertv.cz. Tato tiskovina není kompletní překlad cizojazyčného originálu. Originály v mnoha jazycích můžete shlédnout na www.suprememasterchinghai.org.

Obsah této tiskoviny a její slova jsou protknuty milosrdenstvím a požehnáním Nejvyšší Mistryně Ching Hai. Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této tiskoviny nesmí být reprodukována v jakékoli formě či jakýmkoli prostředkem pro komerční účely. Prosíme, aby žádný z těchto materiálů nebyl upravován, krácen nebo doplňován bez předchozího souhlasu Nejvyšší Mistryně Ching Hai nebo vydavatele. Tím se případný neoprávněný nakladatel uchrání od spáchání zlého karmického skutku.

www.spojeniesbohom.sk

+421 903 100 216 slovenčina, angličtina

www.suprememastertv.cz

www.spojenisbohem.cz

+420 608 265 305 čeština, angličtina

Proč nemohou být cítící bytosti vysvobozeny?

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 141
5.-7. srpna 1991
Hsiu, Formosa
originál v čínštině

Příspěvek 1 dolar

Žil jeden velice lakomý člověk, který nikdy nepraktikoval duchovně. Nikdy nepřispíval na charitu, měl velký strach z toho, že přijdou mniši a budou žebrat o almužnu. Nicméně jeho žena silně věřila v Buddhu a ráda přeříkávala jméno Buddhy a duchovně praktikovala, což se tomu muži hnusilo. Jednoho dne odešla jeho matka, a jeho žena měla nápad: „Pojďme putovat k řece Ganze, kde můžeme vykonat rituál a požádat Buddhu o požehnání, tak aby naše matka byla povznesena.“ Muž odpověděl: „Dobrá! Ale nepodnikejme tak dlouhý výlet, byl by velice drahý! Můžeme jít někam do okolí.“

V polovině cesty na jejich pouti se rozhodli navštívit určitý chrám. I když měli strach, že až tam přijdou, mohli by tam být nějakí mniši a že by museli podle zvyku mnichům přispět. Šli tam tedy v době, kdy všichni mniši spí. Skutečně, když vstoupili do chrámu, nebyl tam nikdo, jen několik soch Buddhy a Bódhisattvy Kuan-jin.

Aby odhalila lakotu toho muže, Bódhisattva Kuan-jin se zjevila jako mnich a seděla tam. Poté, co projevil úctu sochám Buddhy, byl muž překvapen, že vidí mnicha! Mnich, který byl ztělesněním Bódhisattvy Kuan-jin, mu řekl: „Zajistil sis nekonečnou zásluhu tím, žeš uctil Buddhu a nabídl kadidlo. Byl bys rád, kdybys vykonal rituál pro tvé povznesení?“ Muž odpověděl: „Ne! To není nutné! Mohu to udělat sám.“ Ale mnich na tom trval: „To je v pořádku. Mohu to pro tebe udělat. Nemusíš mi teď nic dávat, můžeš zaplatit později. Jen mi řekni, kolik mi chceš dát.“ Je to běžná praxe pro ty, kdo uctívají, že v chrámu přispějí.

Muž si potom pomyslel: „Dobrá, teď mu něco slíbím. Později odejdu a nebude mne moci najít.“ Takže muž řekl: „Dobrá! Dám ti jeden dolar.“ Mnich řekl: „Dobrá! Jeden dolar stačí, jestli to myslíš vážně.“ Potom se mnich dal do přeříkávání a přeříkával pro něj mnoho svatých písem. Po rituálu povznesení řekl muž své ženě: „Teď už byl rituál proveden, uskutečnili jsme pouť a uctili jsme Buddhu a mnich pro nás přeříkal svatá písma, můžeme jít zítra domů.“

O několik dní později se najednou v jejich domě objevil mnich. Žena šla dovnitř a řekla svému manželovi: „Venku čeká mnich z toho chrámu. Slíbil jsi, že mu dáš dolar. Teď si ho přišel

vyzvednout.“ Muž byl vystrašen a řekl: „Dobrý zámutku, nechci mu dát dolar. Jdi a řekni mu, že jsem vážně nemocný a nemohu teď přijmout žádné hosty. Požádej ho, aby odešel.“ Samozřejmě žena věděla velmi dobře, jak je její manžel lakomý. Mohla jít jen ven a říci mnichovi: „Je mi velice líto, ale můj manžel je velice nemocný a nemůže vás přijmout. Šel byste, prosím, zpět do chrámu?“

Mnich řekl: „On je tedy nemocný! Potom by bylo mnohem důležitější, abych vykonal, co mám udělat.

(Smích) Budu pro něho přetřikávat Buddhovo jméno, aby se rychleji uzdravil.“ Žena šla znovu dovnitř a řekla to svému manželovi, a muž řekl: „Ne! Ne! Řekni mu, že jsem mrtvý, a řekni, aby odešel.“ Žena neměla žádnou jinou možnost, než jít ven a říci mnichovi: „Je mi líto. Můj manžel zrovna odešel. Myslím, že byste měl raději odejít.“ Ale mnich toužil nabídnout své služby. Nejenže odmítl odejít, ale také trval na tom: „Pokud je to pravda, potom jistě musím jít dovnitř a přetřikávat svatá písma, aby byl povznesen.“

Teď, když už byl muž „mrtvý“, nemohl nic namítat (smích) a jeho žena nemohla zabránit mnichu, aby vstoupil do domu a přetřikával svatá písma, přetřikával jméno Buddhy a prováděl mnoho rituálů. Nakonec byl muž umístěn do rakve a poslán do krematoria, ale když měl být zpopelněn, vyskočil z rakve a křičel: „Hej! Nepalte mne! Ještě žiju.“

V té době znovu nabyla své původní podoby Bódhisattva Kuan-jin a řekla muži: „Ráda vidím, že věnuješ takové úsilí a jsi tak upřímný při uskutečňování pouti. Teď ti splním přání.“ Potom si muž klekl a plakal. A víte, co si přál? Řekl: „Prosím, promiň mi, Bódhisattvo Kuan-jin, a odpusť mi, prosím, ten jeden dolar, který jsem slíbil, že ti dám!“ (Smích) Když Bódhisattva Kuan-jin slyšela jeho slova, pokývala hlavou a odešla. Takto se chovají citící bytosti. Je dokonce k ničemu, když sestoupí buddhové, aby je zachránili.

Ten, kdo uctívá dřevěné sochy Buddhy

Nějaký člověk vážně duchovně praktikoval u nějakého mistra, který mu dal sochu Bódhisattvy Země a přetřikával mantru Vtělení. Také mu říkal, aby se soše Bódhisattvy Země klaněl každý den několik tisíckrát a opakoval desettisíckrát mantru. Jeho mistr mu říkal, že jistě poroste, bude-li tyto instrukce dodržovat.

Žák pilně praktikoval rok, ale necítil nic. Stěžoval si svému mistru a říkal: „Mistře, prosím tě! Naučil bys mne jinou mantru a dal mi jinou sochu Buddhy, která bude mocnější a milosrdná? Se sochou Bódhisattvy Země to vzdávám. Uctíval jsem ji rok a přetřikával mantry, až jsem měl sucho v krku, přesto mi nikdy nedala požehnání ani odpověď. Nechci už ji více uctívat. Dáš mi, prosím, lepší sochu Buddhy?“ Jeho mistr tedy odpověděl: „Dobrá! Teď tě naučím mantru

Amitábha Buddha a můžeš uctívat Amitábha Buddhu. Amitábha Buddha je velice soucitný. Udělal velký slib a má velké spříznění s citícími bytostmi. Jistě porosteš, když ho budeš uctívat.“

Žák svému mistru věřil a nesl si domů sochu Amitábha Buddha a začal přeríkávat mantru. Upřímně vydržel přeríkávání mantry a svatého jména Amitábha Buddha. Nicméně uplynul rok a neobdržel žádnou odpověď. Znovu si stěžoval svému mistru: „Mistře, Amitábha Buddha nefunguje. Neodpovídá. Prosím, už mne dále netestuj. Prosím, dej mi zasvěcení a nauč mne lepší metodu duchovní praxe. Jinak to nikdy na duchovní cestě nedokážu!“

Tento žák to věděl, byl velmi upřímný a mistr mu s úsměvem řekl, že jistě tentokrát bude osvícený. Nicméně žák stejně musel praktikovat a stát se sám osvíceným. „Teď ti dám tuto sochu Bódhisattvy Kuan-jin, abys ji doma uctíval,“ řekl mistr. „Bódhisattva Kuan-jin je velmi soucitná. Všichni, kdo ji uctívali, zjistili, že je účinná. Jistě dostaneš odpověď, když ji budeš uctívat.“ Tento žák měl velkou víru ve slova svého mistra a byl velice poslušný. Rozhodl se, že doma bude oddaně uctívat Bódhisattvu a přeríkávat celý den a noc její svaté jméno.

Toho dne, když došel domů, okamžitě zapálil před sochou Bódhisattvy Kuan-jin nejlepší kadidlo ze santalového dřeva a oddaně uctíval. Přemístil sochy Bódhisattvy Země a Amitábha Buddha na polici s knihami a dál jim nevěnoval pozornost, i když byly pokryty prachem. Myslel si, že ty dvě sochy neměly účinek, neuctíval je už tedy více a nechal je odpočívat na polici s knihami. Teď uctíval jen sochu Bódhisattvy Kuan-jin.

Když uctíval, všiml si, že dým santalového dřeva z kadidla jde do nosu sochy Amitábha Buddha, a pomyslel si: „To není správné! Uctívám jen Bódhisattvu Kuan-jin. Tato socha Buddha vůbec nefunguje, a tak si nemá co užívat mého kadidla.“ (Smích) Potom vzal sochu Amitábha Buddha a přelepil jí nos páskou, aby nemohla vdechovat vůni. Najednou dřevěná socha Amitábha Buddha zmizela a přímo před jeho očima se zjevila původní podoba Amitábha Buddha. Žák byl vyděšen k smrti a rychle

si klekl a prosil o odpuštění.

Amitábha Buddha mu

řekl: „Jsem dojat tvou

vírou a upřímností

v hledání Pravdy.

O cokoli nyní

požádáš, to ti

splním.“ Muž řekl:

„Jsem velice rád,

že tě vidím, a

nevím, o co mám

požádat. Nicméně,

prosím, vysvětlil

bys mi, proč ses

přede mnou zjevil,

když jsem ti

přelepil nos? Co to

znamená?“

Amitábha Buddha řekl: „Je to proto, že jsi mne předtím považoval jen za sochu Buddhy, jen za dřevěnou sochu. Když jsi mne chtěl uctívat, klaněl ses mi. Když jsi mne nechtěl uctívat, dal jsi mne stranou. Když jsi mě měl rád, klaněl ses mi. Když jsi mne neměl rád, přestal jsi mi nabízet kadidlo. Také jsi mi nevěnoval pozornost, když jsi byl zaneprázdněný. To je špatný koncept. Teď se změnilo tvé myšlení a považuješ mne za skutečného Buddhu, to je důvod, proč jsi mi chtěl zalepit nos. Měl jsem strach, že bys mi skutečně zalepil nos, tak jsem se ti musel rychle zjevit.“ (Mistryně se směje.)

Správný koncept v duchovní praxi

Jsme-li v duchovní praxi upřímní a náš koncept duchovní praxe je správný, dokonce i dřevěná socha Buddhy se změní ve skutečného Buddhu. Je-li naše duchovní kultivace chudá a náš koncept není správný, dokonce i z živého Buddhy se stane něco jako dřevěná socha. Proto je velice důležité, jak věci vidíme. Nemáme-li správnou představu o osvíceném Mistru, bylo by marné, i kdyby skutečný osvícený Mistr sestoupil sem.

V prvním příběhu muž věděl, že přišel skutečný Buddha, ale nežádal o vysvobození, Buddhovství ani o velkou moudrost. Požádal jen o to, aby mu Buddha prominul jeden dolar, který mu měl dát. Dovedete si to představit? To je důvod, proč osvícení Mistři nemohou osvobodit citící bytosti. Citící bytosti nežádají o velké věci. Místo toho jsou každý den chyceni do pastí světských zvyků, vázání světskými zvyky a představami. Každé slovo, které pronesou, je o světských věcech, každá myšlenka, kterou mají, je o světských věcech. Každé přání, které mají, je o světských věcech. Proto je k ničemu, aby sem dolů přišel osvícený Mistr!

V druhém příběhu, i když se žák nechoval k dřevěné soše Buddhy hezky, jeho představa byla mnohem správnější, což znamená, že byl relativně osvícený. Nechoval se dále k soše Buddhy jako ke kusu dřeva. V tom okamžiku viděl, že všechno byl Buddha, takže považoval dokonce dřevěnou sochu Buddhy za skutečného Buddhu. Co tím myslím, je, že pouze představa, která byla za dřevěnou sochou, je důležitá. Je důležité, že uctíváme skutečného Buddhu, ne dřevěnou sochu. Máme-li správný koncept a jsme-li osvícení, cokoli Buddhovi děláme, mu nevadí. Je-li náš koncept špatný, i kdyby se před námi objevil skutečný Buddha, bylo by to k ničemu. Je-li náš postoj správný, i dřevěná socha Buddhy se změní ve skutečného Buddhu, ale když není správný, i kdybychom byli ve společnosti žijícího Buddhy, bude to stejné, jako bychom byli s obyčejným člověkem.

Existuje dávný příběh, který se vrací do doby Šákjamuni Buddhy, když pro Něho Sariputra vybudoval velký ášram. V té době Sariputra našel pod stromem velkého mravence. Ukazoval na mravence a říkal lidem kolem sebe: „Tento mravenec tady je mnoho životů a poslouchal přednášky několika buddhů. Nicméně ještě není osvícený, protože stále tíhne k úrovni mravence.“

Samozřejmě osvícený Mistr je schopen nám pomoci povznést se nad úroveň obyčejných lidí, ale my sami musíme být ochotní. Nejsme-li ochotní, a rádi bychom zůstali na dětské úrovni, osvícený Mistr nás nemůže nutit. Je to podobné, jako když lékař léčí pacienta. Může nám předepsat lék, ale pokud odmítneme lék brát a místo toho tíhneme ke své nemoci, lékař nás to nemůže nutit udělat naopak.

Mistryně vyčistila ve snu moji karmu

zasvěcená sestra Bach

News 141, Manila, Filipíny, originál v aulačtině

Když jsem po mnoho let následovala Mistryni, můj život se rapidně změnil, každý den jsem se dostávala z trápení a starostí k velké radosti a štěstí. V každodenních událostech byla duchovnost jedinou věcí, která má smysl, nakonec se všechno vždycky zařídilo.

Například jednou jsem prodělávala vážnou nemoc, kdy mé pravé rameno ztuhlo a cítila jsem velkou bolest, takže jsem často musela navštěvovat lékaře a užívat hodně léků. Ale přes všechnu tuto léčbu se můj stav nezlepšoval, ale dokonce to bylo víc a víc nepohodlné. Takže jsem se rozhodla nechodit už více k ortopedům, ale místo toho jsem se rozhodla modlit se 24 hodin denně k Mistryni. Nemohla jsem v té době meditovat na Zvuk, ale neustále jsem se o pomoc modlila k Mistryni.

Potom jsem jednoho dne měla hrozný sen, ve kterém nejenže mne bolela má pravá ruka, ale dokonce ještě navíc byly mé ruce pokryty mnoha boláky a strupy. Musela jsem je seškrabávat, a tak jak každý strup slezl, neviděla jsem hnis, ale místo toho hlavu zvířete, jako hlavu kuřete, hlavu kachny, hlavu prasete, žáby nebo kraba. Nejdříve jsem měla strach se na ně podívat, ale brzy jsem se cítila jinak, když jsem se na ně znovu podívala, byly roztomilé jako malá zvířátka.

Potom jsem se probudila a podívala se na své ruce a všechno bylo normální. Už jsem v mé ruce více necítila bolest a zdálo se, že bylo po mé nemoci. Později jsem si připomenula, že předtím, než jsem se stala vegetariánem a začala duchovně praktikovat, jsem jedla maso těchto zvířat, takže zvířata přišla ode mne vymáhat karmické dluhy.

Naštěstí jsem měla ochranu Mistryně, a Ona tuto karmu v mém snu vyčistila. Jinak jsem mohla zemřít. Jednala jsem dříve takto, protože jsem neznala zákony vesmíru a že všechny cítící bytosti mají duši a pocity.

Děkuji Vám, Mistryně, za to, že jste mi dala nejvyšší cestu k nalezení Pravdy, a za to, že mne učíte lásce ke všem cítícím bytostem. I kdyby to bylo to nejmenší stvoření, stejně se budu snažit, jak nelépe mohu, ho ochraňovat.

Vyléčit se ze svaté nemoci!

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 141
9. března 1994
Kalifornie, USA
originál v angličtině
videokazeta 409

Jste dospělí a velice inteligentní. Vaše IQ je velice vysoké. (Všichni se smějí.) A znáte mnoho věcí, které já neznám, takže proč bych vám měla všechno říkat? Mohu vám říct jen jednu věc: stali jste se živějšími. A cokoli chcete dělat, dělejte to. Cokoli je pro vás zábava, dělejte to, pokud neublížíte druhým lidem. Takže chcete-li poznat filmovou hvězdu, potom ji dohoňte! Chcete-li vidět prezidenta, napište mu.

Pokud to, co chcete, má co dělat s politikou nebo společenskými změnami ve světě, je to trochu obtížné. Ale co se týče vašich vlastních ambicí nebo vaší vlastní zábavy, není to skutečně tak obtížné. Jen to dělejte s veškerou vaší upřímností a vši touhou uspět. A potom to dostanete. Většinou se cítíme mizerně, protože nemůžeme uspět v tom, co chceme dělat, a protože máme strach. Někdy milujete nějakého člověka, ale říkáte: „Och, on je pro mne příliš hezký!“ Kdo ví? Možná jste příliš hezká pro něho! Nikdy nevíte. Nevybízím vás k tomu, abyste naháněly chlapce. Ale to je to, co způsobuje, že jsou vaše životy mizerné: my nevěříme sami sobě a nepokusíme se.

Je to velice snadné. Například když jsem byla velice mladá, vzhlížela jsem k těm, kdo pracovali v televizi nebo vlastnili televizi nebo rozhlasovou stanici, jako by to byli bozi nebo hned druhí po Bohu. Ale teď vím, že to není nic. Mohla bych to dělat. Mohla bych si nějakou vytvořit. Mohla bych si dokonce nějakou koupit. Je to velice jednoduché a není to žádná velká věc. Protože nezjistíte-li, jak lidé pracují nebo organizují tu stanici, myslíte si, že jsou to bozi. Ale není to žádná velká věc.

Když jsem byla na střední škole, bydlela jsem vedle rozhlasové stanice Saigon. Byla to velká stanice. Byla jsem každý den vedle ní. A nevěděla jsem o tom nic, takže jsem obdivovala všechny ty zpěváky, kteří chodili nahoru a dolů, dovnitř a ven, a všechny ty osobnosti, které procházely kolem mého domu a vcházely dovnitř té velké, jako Bůh masivní stanice. A já jsem jen seděla a snila, že možná jednoho dne tam budu zpívat nebo recitovat básně. Jen jsem o tom snila. A nikdy jsem si nepomyslela, že se to stane.

Ale někdy mají v rozhlase takové soutěže, jako že tam můžete napsat báseň nebo odpovědět na nějaké otázky, a potom vám dají cenu. Takže jsem to zkusila a vyhrála jsem. Jen jednou,

ale nikdy jsem si nepomyslela, že mohu vyhrát. Myslela jsem si, že je to pro mne příliš přitažené za vlasy. Ale vlastně jsem to zkusila jen jednou a vyhrála jsem.

Potom jsem se přeorientovala na jinou oblast a už jsem neměla nic společného s rozhlasovou stanicí. Zůstala jsem tam možná jeden nebo dva roky, ale bylo to dost dlouho. Mohla jsem jít dovnitř mluvit s lidmi o tom, že jsem chtěla zpívat nebo recitovat básně. Recitovala jsem velice dobře, takže proč jsem to nedělala? Protože mi nikdo neřekl to, co říkám já vám, abyste to udělali. (Potlesk) Samozřejmě to není velká věc, že jsem se nestala zpěvačkou. Nakonec bych se jí stejně stala, ale žila jsem celá ta léta tam, postávala jsem kolem stanice a nedělala jsem nic, co jsem chtěla dělat. Mohla jsem a měla bych zábavu. Ale možná Bůh nechtěl, abych to dělala, takže to je také fajn.

Co myslím, je, že byste to prostě měli udělat. Nemyslím si, že se stejně všichni stanete Mistry, takže proč nemít zábavu! (Smích) Možná Bůh chtěl, abych se stala Mistrem, takže mne „ochraňoval“, ochraňoval nejtalentovanější zpěvačku a herečku světa v té době. (Potlesk) Ale nic vás neochrání před tím, co chcete, a před naplněním vašich snů. Mějte „naposledy“ zábavu! Vlastně já jsem se také musela pokusit mít zábavu. Snažím se o různé věci, abych se tady udržela. Jinak tady není nic, co by mne zde udrželo, takže co mám dělat?

Lidé se mne stále ptají: „Proč používáte make-up? Proč nosíte takové nádherné oblečení?“ A takové věci. Předtím, než jsem se stala Nejvyšším Mistrem, Mistryní Ching Hai, byla jsem taková. (Mistryně ukazuje na své obyčejné oblečení.) A potom jsem na dlouhou dobu taková nebyla. A nyní jsem se stala zase takovou. Takže pro mne je to také matoucí, ale není to nic matoucího. Jen když člověk zestárne, stává se opět dítětem. Takže se toto možná děje se mnou.

Je to velice jednoduché. Je to jako ten příběh, který jsem vám vyprávěla, o králi, který šel ven, aby si hrál v blátě a někdy ve špinavé restauraci a někdy na špinavé ulici. Šel sám jen s několika společníky jen proto, že chtěl být svobodný: osvobozen od slávy, od ochranky, od strachu, že vejde na ulici jako král. Víte, co myslím: jen aby byl volný. Takže jsem chtěla být osvobozena od svatosti. A teď jsem vysvobozená! (Potlesk) Byla jsem nemocná. Měla jsem meditační nemoc nebo Mistrovu nemoc. Dobrá, dalo to lidem vědět, že jsem Mistr. Ale teď jsem volná, nemoc je pravděpodobně pryč.

Takže někdy praktikujeme nějakou dobu a onemocníme. To je to, co nazýváme „svatou nemocí“. Ale musíte se vyléčit. Jakákoli známka svatosti, kterou nosíte kolem vaší tváře nebo vašeho nosu, nebo vašeho kotníku, nebo kterou skrýváte ve svém srdci – měli byste to vyléčit jedno po druhém, pomalu nebo rychle, to je na vás. Právě jsem si vzpomněla na příběh, kde jsem vám to vysvětlila jednou a napořád. Protože všichni by rádi věděli, proč nosím takové oblečení, místo aby se mne zeptali, jak jsem se stala osvěceným Mistrem. Kladou mi mnoho otázek a nakonec musejí říci: „Mám jen jednu otázku, ale neodvažuji se Vás zeptat, mohu...“ Nakonec je kočka z pytle venku: „Proč nosíte toto?“ Takže takto to je.

V Tibetu je mnoho lidí, kteří praktikují létání. Jak to dělají? Je to jako v Číně, kde praktikují čchi-kung (čínské bojové umění), které cvičí praktikující, aby se stali velice lehkými. Můžete létat, skákat na střechu, velice vysoko a velice daleko. Číňané stále dělají tento druh praxe.

Někdy vidíte kung-fu, které není pravé. Ale reprezentuje pravdu ze starých časů, kdy lidé dovedli ještě létat.

Dnes někteří lidé v Tibetu mohou ještě létat. Díky obtížné situaci v Tibetu nemají žádná auta. Mají někdy po celý rok hory s mrazivým sněhem. Takže musejí jít velice daleko bez velkého množství jídla nebo bez množství restaurací, nebo bez čehokoli na cestě. Musejí si vzít velice malé zavazadlo s věcmi. Někdy dokonce nemají koně nebo mají to, čemu se říká „jak“ (velký himálajský tmavě hnědý osel s dlouhými chlupy). A potom musejí jít s tím, co tam je. Nemohou jít příliš dlouho. Někdy musejí jít rychle kvůli nějaké urgentní události. Takže musejí praktikovat tento druh létání. A někteří lidé praktikují tak pilně, že někdy nemohou přistát znovu na zemi. Stále létají ve vzduchu. Můžete o tom číst knihy paní Alexandry David-Neals. Je to všechno pravda, ale musím poukázat na ni, abyste věděli, že neříkám nesmysly. Budete vědět, že o tom píší lidé, a budete mít důkaz.

Takže co se děje s těmito lidmi, když stále létají ve vzduchu, je, že se musí někdy snést dolů, myslím alespoň na toaletu nebo aby se umyli. Poté, co příliš dlouho létají, jsou také cítit. Takže se někdy musí snést dolů. Musí si uvázat kolem svého těla hodně těžkých kovových řetězů, aby mohli řídit a vyrovnat své vzlety a přistání. To je to, co dělají.

Takže někdy, když jedete do Tibetu a podíváte se nahoru, můžete vidět něco takového. Budete si myslet, že se mučí tím, že si uvazují řetězy kolem těla, atd., ale musí to dělat. Když letí příliš vysoko a jsou příliš lehcí, musí se zatížit, aby přistáli na zem a zůstali na zemi tak dlouho, jak chtějí. Jinak by stále létali ve vzduchu.

Podobně když poprvé praktikujeme duchovně, po nějaké době se staneme Svatými nebo Buddhy a říkáme: „Och, nevěřím tomu. Neodvážím se na to. Nemluví s tou osobou. Nenosím takové šaty.“ Tehdy je vaše nemoc nejvážnější. (Smích) Potom po nějaké době jste příliš svatí a musíte se vyléčit. Musíte se zase stáhnout dolů k zemi, abyste se včlenili do společnosti a dělali něco s vaší znalostí, s vaší Svatostí nebo vaší Moudrostí. Protože vás mnoho lidí potřebuje. Nemůžete jen stále polehávat v nirváně. To pro vás také není dobré, zatímco jste zde. Kdybych byla stále v nirváně, nestarala bych se o nic. Zůstávala bych stále v nirváně. Myslím jako ve stádiu bytí, ne že bych musela létat do Nebe. Ale potom bych neměla co dělat s vámi a nikdy bych nerozuměla tomu, jak trpíte. Nevěděla bych nic o vaší mentalitě. Nevěděla bych nic. Nerozuměla bych vašemu utrpení nebo vaší lásce, vaší nenávisti, vašim zklamáním nebo vašim ctnostem. Nerozuměla bych ničemu, protože bych byla příliš svatá, příliš čistá: č-i-s-t-á (smích).

Takže toto jsou ty řetězy. Nezáleží na tom, jaké barvy. Jsou jen špinou: žlutá špína, modrá špína, bílá špína – takže proč si dělat starosti. Tito lidé, kteří mne kritizují, jsou svatí. To je ten důvod. Jsou v nemocnici svatosti. Jakmile vyjdou ven, poznají to. Budou zase normální a budeme s nimi moci mluvit. Takže si nedělejte starosti. Jste-li příliš svatí, to také není dobré. My jsme mimo kontakt s realitou, a potom bychom se mohli stát nevyváženými. Stejně tak jako lidé v Tibetu, kteří stále létají v nebi a nikdy se nemohou snést dolů, aby si odpočinuli. Jen se ujistěte, abyste pod nimi nechodili, když na sobě nemají řetězy. (Smích) Mohli byste mít problémy. Měnit své oblečení není vždy pohodlné v takovém chladném klimatu a výškách. Neříkejte, že jsem vás nevarovala!

Otázky a odpovědi

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 141

9. března 1994

Kalifornie, USA

originál v angličtině, videokazeta 409

Zástup andělů: strážní bozi a bohyně

Otázka: Mistryně, mám otázku ohledně andělů. Dnes se publikuje mnoho knih o andělech: o strážných andělech a zvláštních bytostech, kteří by zde měli být pro nás, když máme problémy a potíže, abychom mohli vyhledat strážné anděly, aby nám pomohli. Věříte, Mistryně, že existují strážní andělé s tímto záměrem? A jak se dozvíme, že pro nás existují strážní andělé?

Mistryně: Můžete si jednoho objednat: přijdou vám poštou s garancí na vrácení peněz. (Smích) Dobrá, věřím, že jsou andělé, které nazýváme strážní bozi, malí bůžci nebo bohyně. Existují dva typy. Jedni jsou objednaní z Nebe, aby pomáhali těm, kteří jsou čestní a slabí a mají víru v Boha a jsou s Mistrem nebo bez Mistra. Ti, kdo jsou čestní a velice ctnostní, mají anděly, kteří jim pomáhají. Dělají, co mohou dělat, aby pomohli v různých situacích.

Ale ti, kdo mají sílu Mistra s sebou, jsou silnější, rychlejší a vždy mají více síly a mohou si pomoci ve většině situací. U ostatních andělů je jejich síla omezená, protože musí brát v úvahu karmu té osoby, ať je ta osoba hodnotná nebo ne. Síla Mistra toto neposuzuje. Jakmile je člověk žákem a upřímně chce změnit svůj život, Mistr stejně pomůže. A Mistr tedy někdy popohání tzv. anděly, aby pomohli lidem, jakož i jeho nebo jejím žákům. A Mistr sám pomáhá žákům osobně pomocí transformačního těla. To je nejmocnější. Všichni musí jít z cesty, když je tam Mistr. (Potlesk)

Teď ten druhý typ strážných andělů, jsou to ty duše zesnulých, kteří už odešli z tohoto světa, ale jsou stále ve výcviku nebo mají touhu pomáhat těm, kteří stále žijí, kteří mají spojení s nimi nebo možná s jejich příbuznými, nebo přáteli, nebo žáky, nebo těmi, kdo vykonávají stejnou profesi, těm pomáhají rozvinout jejich talent a vzdělání za „scénou“.

Takže existují dva typy bytostí, které nám pomáhají: ti andělé, kteří jsou z Nebe, a ti, kteří zesnuli. Existuje takzvaný řetěz andělů.

Ale ty lidské bytosti, které se staly anděly, mají větší prospěch od Boha.

Andělé jsou vytvořeni také s vlastnostmi, které se liší od vlastností lidí. Andělé mohou být zničeni bez jakéhokoli problému, bez jakéhokoli vlivu na celý vesmír. Protože andělé nemají věčné vlastnosti, které mají lidé. Proto postavení andělů není nad postavením lidských bytostí. Lidské bytosti jsou nad anděly. Andělé mohou být vytvořeni (Mistryně luskně prsty, aby znázornila „okamžitě“), mohou být zničeni, mohou být objednaní, mohou být znásobeni, mohou být minimalizováni, ale lidské bytosti nikdy nemohou, protože my jsme věční. (Potlesk)

Přirozenost negativních sil

Otázka: Vyšla nová kniha, která se jmenuje „V náruči Světla“ a je o zkušenostech blízkých smrti, které zažila ta dáma před několika lety. Napsala o jedné události, že po zkušenosti blízké smrti byla stíhána démony nebo že se jí zjevil satan. A já přemýšlím, zda satan jako osobnost existuje, nebo to je spíš symbolický druh zla, které se může usídlit uvnitř každého z nás?

Mistryně: Ano i ne. Ano, máme obojí – negativní a pozitivní sílu. To všichni víme. Ale zlo je někdy uvnitř nás a také vně. Také vychází z ostatních lidí. Ale je-li naše pozitivní stránka velmi silná, naše negativní síla je potlačena. To je zaprvé. Zadruhé negativní síla ostatních lidí, která nás obklopuje nebo byla namířena proti nám, musí také ustoupit.

To je předmětem praktikování být v přítomnosti Boha a každý den meditovat, abychom rozvinuli pozitivní stránku našich vlastností. Takže když ta dáma viděla tyto takzvané démony, vlastně je viděla, protože jsou také všude kolem. Jen je nevidíme, protože naše pozitivní síla je silná. Dostaneme-li se nějak trochu na negativní stranu nebo chceme-li se podívat do negativní oblasti, potom je můžeme vidět.

Musím vám vysvětlit, odkud přicházejí negativní síly. Mohu použít buddhistická svatá písma a vysvětlit to vědecky. Nyní v jednom z velice známých buddhistických svatých písem Lankavatara sůtra Buddha říká, že lidské bytosti mohou vytvořit všechny druhy démonů svým chováním nebo způsobem života. Například požíváním masa nebo tím, že je člověk agresivní nebo nenávistný, stává se druhem energie, a potom se tento druh pomalu zformuje v temnou sílu. Potom se může dokonce zjevit v jakékoli formě, jako energie, která se může zjevit někdy jako forma. Například s elektromagnetickou energií – někdy zmáčknete nějaký knoflík a zjeví se forma na plátně. Můžete vytvořit film z ničeho, jen z elektřiny nebo elektromagnetické energie.

Někdy můžeme vytvořit sílu s tvarem nebo bez tvaru. Podobně tyto druhy zlé síly se mohou zjevit ve tvaru, protože jsou také energií. Mohou se nabít a potom se mohou zjevit jako d'áblové nebo démoni s velice pokroucenými figurami, protože jsou negativní silou, takže nemohou být moc hezcí. A proto je lidé někdy mohou vidět.

Takže my lidé je také tvoříme, ale tyto věci nejsou skutečné. Určitým způsobem jsou iluzorní, tak jako andělé. Objeví se ve tvaru, ale nejsou skuteční. Nejsou věční. Mohou být zničeni. Mohou být odehnáni. Mohou být znásobeni. Mohou být minimalizováni. Nejsou to skutečné formy. Nejsou věčné. Nemají uvnitř sebe Božskou kvalitu.

Lidé se někdy sami mohou vycvičit, aby viděli d'ábly, tak jako my se cvičíme, abychom viděli Boha. Proto se někteří z lidí, kteří čarují nebo jsou tzv.

kouzelníci, cvičí, aby jednali s démony, aby si je podmanili nebo aby je použili pro nějaký záměr. To je možné. Můžete je dokonce vyrobit. Bylo dokázáno, že můžeme způsobit, aby se věci děly. Mohou být zformovány skrze energie.

Čtete-li knihu nazvanou Magie a mystérium v Tibetu od paní Alexandry David-Neals, řekne vám, že lidé v Tibetu mohou použít svoji vlastní sílu v praktikování koncentrace, aby vytvořili další bytost, v jakémkoli tvaru nebo jakéhokoli vzhledu chtějí. Můžete vytvořit zjevení mnicha, můžete vytvořit běžnou osobu nebo můžete vytvořit krásnou dívku. To jsou metody, kterých používá Nebe, aby stvořilo anděly. A tyto metody používáme někdy my, záměrně nebo nevědomky, našimi činy nebo myšlenkami, abychom vytvořili démony.

Ona sama, paní Alexandra, stvořila mnicha, aby tuto metodu vyzkoušela. Jednoho stvořila. Ale pak se jí vymkl z kontroly. Zjevil se původně ve formě mnicha. Ona řekla, že nejprve stvoří jednoho velice veselého, šťastného, tlustého, starého mnicha, takového pohodového týpka. Ale později, jak se vyvíjel, se dostal mimo její moc a vymkl se jí z rukou. Zhubl a byl zlomyslnější a agresivnější. Takže ho musela zničit použitím veškeré své síly. Protože když jednou něco vytvoříte, je obtížné to zničit, nemáte-li tu sílu. Ale tyto věci nejsou pohádky přitažené za vlasy. Lidé to dnes stále mohou dělat.

Hudba zeměkoule, nebo hudba kopí?

Otázka: Řekla byste, že v některých případech moderní hudba povzbuzuje určitou náladu nebo atmosféru, která může vytvořit démoničtější prostředí pro mladé lidi dnes nebo možná dokonce ve světě, jen z nálady, kterou vytvoří?

Mistryně: Ano, část toho. Část toho už existovala po staletí z různých nálad lidstva. A pokud tomu po zralé úvaze přidáme ingredience, potom to samozřejmě bude silnější. Hudba má velký vliv. Bylo vědecky dokázáno, že dáte-li lidem klidnou, vlídnou, jemnou a milující hudbu, cítí se klidní, relaxovaní, velice jemní a milující. Ale dáte-li lidem nelibozvučnou, hroznou hudbu, zblázní se nebo spolu budou bojovat.

Stejně tak, jako když jdou bojovat do války, víte, jakou hudbu těm lidem dávají? Není to „miluji tě“, nebo něco takového, ale „bum! bum! bum!“, a vojákům pouštějí různé druhy smrtelných tónů a agresivních melodií. Takže oni jen pochodují, pochodují, a potom slepě zemřou. Protože v té době chtějí zabíjet, jsou v zabijácké náladě. Takže hudba je samozřejmě velice důležitá.

„Trápení je bódhi“

zasvěcená sestra H. Vu

News 141

Indiana, USA, originál v angličtině

Před deseti lety byli moji rodiče velice znepokojeni, když jsme se já a můj manžel začali v naší rodině stravovat čistě vegetariánsky, protože našim chlapcům bylo v té době pět a osm let. A oni věřili, že být vegetariánem je pro děti nezdravé. Byli ještě více znepokojeni, když zjistili, že následujeme Mistryni Ching Hai a duchovně praktikujeme. Jejich pocity byly ještě „zpečetěny“ místními médii, kde se publikovaly nepravdivé informace o Mistryni. Naštěstí naše rodina žila v jiném státě daleko od mých soudců-rodičů a jejich nešťastných reakcí. Ale díky jejich lásce ke mně a k jejich vnoučatům jsme se do jejich domova v San Jose téměř každý rok vraceli, abychom je navštívili, a každý výlet byl utrpením. V domácnosti, kde měli maso při každém jídle a měli všude špatné vibrace, jsem se cítila duchovně vyčerpaná a skutečně jsem se těšila, že můžeme o víkendech navštívit skupinové meditace v místním centru, když jsme se tam zdrželi.

Můj otec byl po celý svůj život velmi složitý člověk – ke každému, zvláště k mé matce. Stěžoval si, peskoval ji a rozčiloval téměř každý den. Nicméně ona byla ta nejtolerantnější na celém světě. Dokonce po 45 letech manželství zůstala uvolněná a klidná i při jeho povaze. Velice jsem ji milovala, takže jsem na otce bývala velice rozzlobená, i když jsem ho také milovala. Pokaždé, když jsem je přijela domů navštívit (před i po zasvěcení do Metody Quan Yin), hádali jsme se spolu kvůli mamince.

Tak jak ubíhaly roky duchovní praxe, zjistila jsem, že návštěvy u mých rodičů jsou velkým nástrojem k měření mého duchovního růstu. Vzpomněla jsem si na radu Mistryně: „Nechte je poznat, že praktikování Metody Quan Yin je pro vás skutečně dobré. Budou-li vidět, že vyzařujete lásku, energii, máte touhu po kráse, Ctnosti a Pravdě, budou vědět, že ta cesta, kterou sledujeme, je pravá cesta a že je velice prospěšná. Není potřeba mnoho kázat, ale místo toho být jen příkladem.“ Kdybych pravidelně nenavštěvovala své rodiče, jak by poznali můj růst? Každý rok, když jsme se vrátili do domu mých rodičů, cítila jsem se, jako bych udělala několik kroků kupředu na duchovním žebříčku. Ve svém srdci jsem měla více míru a znatelně méně jsem se dohadovala, byla jsem tolerantnější, více milující a pro mého otce jsem měla více porozumění.

Ke každému jídlu jsem během našeho pobytu uvařila pro rodinu dobrý vegetariánský pokrm, i když na stole byly stále pokrmy z masa. Po několika letech už jsem se necítila nepohodlně, když jsem musela jíst ze stejných talířů, používat stejné nádobí, nože a kuchyňské potřeby. Moje konverzace s nimi byla také více a více uvolněná, jak to bývalo před mým zasvěcením. Naše rodina jim přinesla lásku, radost a štěstí, bylo jí více než před naším zasvěcením. Při každoroční návštěvě mohli vidět, jak vyrůstaly mé děti, vypadaly zdravě, byly vysoké, šťastné, hezké, a rodiče byli velmi potěšeni.

Nicméně chronicky výbušná povaha mého otce tam vždy byla přítomná. Když denně pečoval o svoji churavou matku, které bylo 90, a mentálně nemocného syna, kterému bylo 40 let, vyléval si svoji frustraci na mé matce. Během roku 2000 a 2001 se fyzická kondice mé babičky a

mentální úroveň mého bratra zhoršily. Babička šla na stý rok a začala být tak slabá, že se o ni musel otec zcela starat. A můj bratr byl tak mentálně narušený a navíc měl zvláštní chování, že začal být ve velkém rozkolu s mým otcem. Pod tíhou vršícího se stresu byl můj otec fyzicky a mentálně vyčerpaný. Potom mi jednoho dne zavolał a zeptal se mne neobvykle jemným hlasem, zda neexistuje nějaký způsob, jak bych mu mohla pomoci z té těžké situace s mým bratrem. Byl u konce svých sil, téměř se zhroutil a nevěděl co dělat. Přemýšlel, zda navštíví nějakého kněze nebo mnicha, nebo nějakou jinou duchovní osobu, aby mu pomohla! To muselo být nesnesitelné pro takového muže, který byl tak tvrdohlavý, charakterově silný jako tygr, aby se tak podřídil a byl pokorný jako beránek. Neměla jsem slov. Protože měl dříve odpor k učení Mistryně chtěla jsem najít způsob, jak mu nenásilně vnést vedení Mistryně do jeho života.

Toho dne jsem mu napsala dopis, abych ho uklidnila, a přiložila jsem CD s buddhistickými zpěvy Mistryně. Požádala jsem ho, aby si tiše přehrával toto CD 24 hodin denně a přeřikával jméno Mistryně, kdykoli bude cítit, že je to potřeba. Jak byl zoufalý, nakonec moji radu poslechl. Celá rodina, včetně mé babičky, poslouchala každý den zpěvy. O několik týdnů později mi můj otec řekl: „Zdá se, že se něco děje.“ A řekl, že se cítí lépe. Za několik dalších měsíců jsem mu začala posílat kazety, na kterých byly programy Mistryně z rozhlasu a televize a hudební zábava. Fungovalo to zázračně! Babička, můj bratr, moji rodiče – všichni z toho měli prospěch. Mentální úroveň mého bratra se postupně stabilizovala a neprojevoval už více své rozporuplné chování a žil v „míru“ ve svém vlastním světě, a dříve nekontrolovatelná nálada mého otce byla mnohem umírněnější. I když se sluch mé matky zhoršoval, byla schopná každý den poslouchat zpěvy Mistryně a sledovat show, které předváděli žáci Mistryně. S upřímnou nadějí a trpělivostí ze strany mého otce se pomalu temnota rozpouštěla a začalo se objevovat světlo. O několik měsíců později babička v míru odešla během spánku, když hrály zpěvy Mistryně, aby jí žehnaly až do pohřbu. Od té doby přešli mí rodiče na úplnou vegetariánskou stravu a poslouchají učení Mistryně v pravidelném týdenním programu v místním rozhlase, který uvádějí sestra a bratr zasvěcení v San Jose. V srpnu odletěla moje rodina zase po roce domů na návštěvu, a byl to ten nejradostnější výlet domů, který jsem vůbec kdy zažila během 21 let manželství. K našemu překvapení nám táta ukázal, jak výtečně dovede vařit zdravé, vegetariánské jídlo a jak se jemu a mé matce líbí rozhlasový program Mistryně. Naši synové si mysleli, že to je „nemožné a neuvěřitelné“, aby se takto jejich děda změnil! Teď je muž, kterého měly mé děti strach navštívit, tak milý, jak jen může být! A kdykoli telefonuji domů, slyším v jeho hlase mír a štěstí, což dříve neexistovalo.

Radost naplňuje mé srdce, kdykoli si vzpomenu na ten zázrak, a napořád jsem Mistryni za Její milující sílu vděčná. Neexistuje nic, co by nemohla Mistryně poskytnout, pokud Jí dovolíme vstoupit do našich srdcí.

Město Los Angeles oceňuje básnickou a uměleckou tvorbu Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Ocenění benefičního koncertu
„Jeden svět... v míru prostřednictvím hudby“

Je nutný elixír pro zimu duchovní praxe

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

13.-18. února 1989
7-denní seminář, Hsiu, Formosa
originál v čínštině, MP 3-4

To je důvod, proč existuje období, kdy chybujeme, chceme toho nechat, nechce se nám praktikovat a nenacházíme v praktikování žádnou zábavu. Můžeme se cítit deprimovaní, ale nevíme proč. Je to charakteristické pro „zimou duchovní praxe“. V té době bychom měli rychle pít elixír, abychom se vyživilí.

Počasí se soustavně mění. Někdy nám to přináší nepohodlí. Někdy je to fajn a cítíme se veselí, uvolnění, šťastní a bezstarostní. Takoví jsme, když dobře duchovně praktikujeme a všechno jde hladce. Jasně dodržujeme naše Pravidla, jsme v meditaci stálí a silní v naší víře. Máme v rodině klid a úspěch v naší práci a byznysu. Takže se cítíme skvěle. V té době si myslíme, že nám žehná Mistr nebo Bůh a že nám pomáhají svatí.

Ale někdy se setkáme s obtížemi v duchovní kultivaci, stejně jako se cítíme nepohodlně, když přijde vlhká zima. Kolísáme v dodržování Doporučení a naše víra není moc silná. Zdá se nám, že se vracíme zpět nebo že zůstáváme na stejném bodě v našem duchovním růstu, a cítíme se velice smutní. To je „zimou duchovní praxe“. Když praktikujeme hladce, můžeme to nazývat „jarem“ nebo „létem“. Existují sezónní rozdíly, jako na jaře, v létě, na podzim a v zimě, a stejné rozdíly existují v naší duchovní praxi. Nemůže to být každý den stejné. To je důvod, proč nastane čas, kdy chybujeme, chceme toho nechat, nechce se nám praktikovat nebo v praktikování nenacházíme žádnou zábavu. Můžeme se cítit deprimovaní, ale nevíme proč. To je charakteristické pro „zimou duchovní praxe“. V té době bychom měli rychle užít elixír, abychom se vyživilí.

Například necítíme-li se v zimě dobře nebo se necítíme silní, když je vlhko a zima, můžeme navštívit lékaře čínské medicíny a vzít si nějaký elixír. Nebo můžeme jíst více výživného jídla nebo každý den nějaké jídlo navíc, abychom si vytvořili více fyzické síly, která nám vydrží do jara. Na jaře tak moc nejíme a v létě jíme velice málo, ale přesto se cítíme velice pohodlně a nejsme tak unavení nebo deprimovaní jako v zimě.

Když naše duchovnost neroste hladce, je to jako období zimy. Ale za chvíli to

pomine. Když jsme v „období zimy duchovní kultivace“, můžeme být pravděpodobně zmatení, chtít skončit nebo být klamáni. Můžeme se cítit hloupě, nemít žádný pokrok nebo nechtít praktikovat. Nebo se mohou objevit neuspokojivé situace a situace, které nám vytvářejí překážky. Nicméně bychom měli vědět, že všechno bude po chvíli v pořádku. V té době, i kdybychom udělali nějaké chyby, vrátili bychom se zpátky v naší praxi nebo bychom ztratili víru, měli bychom si odpustit. Je-li to

možné, měli bychom si rychle vzít nějaký „elixír“! Například můžeme navštívit nějaký seminář, zajet navštívit Mistryni a setkávat se se zasvěcenými častěji, jít častěji na skupinovou meditaci, číst více knih Mistryně nebo poslouchat Její kazety, atd. Všechno toto jsou naše „duchovní elixíry“. Budeme se poté, co je vezmeme, cítit mnohem lépe. A potom budeme schopni pokračovat do té doby, než přijde jaro. Během jara se budeme cítit mnohem lépe a nebudeme potřebovat tolik elixíru.

Vánoční setkání meditujících s Nejvyšší Mistryní Ching Hai na Floridě.

Mistryně vypráví vtipy

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

14. února 1999

centrum Florida, USA, originál v angličtině, videokazeta 634

Jaký otec, takový syn

Syn přišel domů s nejhoršími známkami a s nejhorším vysvědčením ve třídě. Když otec uviděl jeho známky, velice se rozzlobil a říkal: „Pokaždé ve škole neuspěješ! Podívej se na souseda. Vždy je první. Ty jsi vždy poslední! Řekni mi, co se s tebou děje? Naučila tě učitelka někdy něčemu?“ A syn řekl: „Ano, ano. Právě dnes ráno nám říkala, že, jaký otec, takový syn.“

Takový hodný chlapec!

Dvě ženy seděly ve vlaku. Byla to dlouhá cesta, takže si povídaly o rodinných problémech a o rodinných příslušnících. Ta starší řekla: „Och! Můj Bože, je tak hrozné mít děti. Je s tím tolik starostí, vždy vám přinášejí problémy. Mému synovi je jen 20 let, ale už kouří, pije, střídá děvčata. Je to skutečně hrozné. Prála bych si, aby byl lepší, ale nemám takové štěstí. Modlila jsem se každý den.“ Potom se zeptala té druhé ženy: „A co vy? Máte nějaké děti? Co váš syn?“ Ta mladší žena řekla: „Och, s mým synem nejsou žádné problémy! Nikdy nekouří, nepije, nemá děvčata. Dokonce neutrousí slovo o špatných věcech!“ Ta starší žena tedy řekla: „Skutečně? To je fantastické. Jste tak požehnaná. Kolik mu je?“ A mladší žena odpověděla: „Pět měsíců.“

Překvapení na pohotovosti

Muž šel do nebezpečného místa, kde byly všude hřebíky a kameny. Takže si sundal boty, zvedl je a procházel tím místem. Potom se zranil a začal krváčet z kotníků a chodidel. Musel jít do nemocnice na ošetření a lékař řekl: „Můj Bože! Neměl jste žádné boty?“ Muž řekl: „Ano, sundal jsem si je.“ Lékař řekl: „Jste blázen? Proč jste neměl boty?“ A pacient řekl: „Jste blázen? Podívejte se na má chodidla! Kdybych měl boty, co by se s nimi stalo?“